

STEREO, RIO, PICCOLO

Jelen összeállításunkban három új helyet mutatunk be, ami közös bennük: a helyszín, a tervező és a fotográfus. Vagyis, tartva a sorrendet: Buda, Bara Ákos és Batár Zsolt.

Ennyi a közös vonás: nagyon eltérő karakterű helyekről van szó, hiszen Bara Ákos sosem isméli önmagát, minden tervezése márkánsan egyedi. Ám a képeket nézve mégis minden összeér: a holisztikus hozzáállás és a víziók legapróbb részletekig, egy kézben tartott kidolgozása összetéveszthetetlen védjegyévé váltak.

Természetes színek, puha fények, kerek formák keltette informális hangulat

Hiperrealista festménynek tűnő vidéki zsánerkép

KAKASTÁNC

Stereo Chef étterem és klub

Találó névválasztás egy kettős funkciójú vendéglátóhelynek, amely az este beálltával éttermi mivoltából, szerdától szombatig, zenés klubbá alakul. A logóban rejlő kakast látatlanban kevésbé értjük, de ahogy közeledünk a Kolosy tér felől összeáll a kép. Vintage hangulatot vetít előre a New York-i Grand Central pályaudvart idéző hatalmas óra a fedett terasszá alakított utcafronton. Vidéki időutazást sejtünk.

Az Újvilágba csöppenünk, annak is egy, még a country büvökörébe tartozó rurális sarkába. Kettős profilját a belső design következetesen leköveti. Az éttermi szál az amerikai vidéki életérzés esszenciája. A kiegészítőként a földművelés és állattartás szimbólumai és eszközei is visszaköszönnék. A hagyományos asztalok mellett az amerikai dinnerek bokszeit is megtaláljuk lekerekített formában, a hozzájuk tartozó lámpák szállodai szivar-szobák emlékeit hívják elő. A látványkonyha és a bár uralja a tér hátsó részét. Itt a vendégtérhez képest visszafogottabb a szín- és anyaghasználat is, a kompromisszumot nem tűrő funkcionalitás maximális igényével. A zenei klub lelke a DJ-pult, amelyhez a nagyvilági felütést a prémium pezsgőmárka dobozaiból történt kialakítása adja. Bara Ákostól

megszokhattuk és el is várjuk a minden rész-
 letre kiterjedő megkomponáltságot. Nem csa-
 lódunk: minden grafika, világítás és a legap-
 róbb kiegészítők, és persze maga az éttermi
 kínálat is hozzátesznek az egészhez. Soka-
 dik munkáját megismerve mindig kíváncsian
 várjuk a mellékhelyiségek megoldásait is. Itt
 is, most is, sziporkázó szellemességéről tesz
 tanúbizonyságot.

Amerikai életérzés kint...

...is bent is

A FOLYÓN TÚL, A DÉLI FÉLTEKÉN

Rio 2 a Kopaszi-öbölben

Trópusi pálmák és bambuszok, vízpart,
 tágas és színes terek, bársonyosan csilllogó
 fények. A főváros közepéről katapultálhat-
 juk magunkat távoli vidékek fiesztáira, hisz
 a Kopaszi-öböl délnyugati csücskében fen-
 ségesen elterülő Rio 2-től rögtön felpezsdül
 az ember kelet-európai vére.

Adva volt a Duna érintetlen partvonal
 és a környék ipari épületei között egy két-
 szintes yachtklub és csónakház. Ebbe a kör-
 nyezetbe álmodták bele a megrendelők és
 a designer a tengerparti városok szórakozó-
 helyeit idéző életérzést. A folyópartra közvet-

lenül ereszkedő, külső lépcsőházakkal nagy-
 vonalúan tagolt épület mindkét szintje tágas
 teraszokkal nyílik a Duna felé. Belépve nem is
 annyira épületnek hat, mint inkább egy hatal-
 mas fedett kerthelyiségnek. Átjárja a levegő,
 együtt lélegzik a folyóval. Az anyaghasználat
 az ipari karaktert erősíti: fém, bádoggal,
 beton és deszkaburkolatokkal dolgoztak.
 A dekorációnál a vízparti lét minden attribú-
 tumát felsorakoztatták: csónakok a mennye-
 zeten, napszitta spaletták a falakon, kifeszít-
 ett napvitorlák és lazán kezelt fényfüzerek.
 Az elrendezés a funkciót követi: az alsó szint

Indusztriális, mégsem keményvonalas design...

...amely összekapcsolódik a trópusokra jellemző szín- és anyaghasználattal

teraszán kényelmes fotelokból lounge-részt alakítottak ki, a szellősen elhelyezett bárpultok pedig már a táncteret jelölik ki, amelynek folytatását az épületben is egy bárpult zárja le. A felső, zártkörűen használt emeleten ugyanezt a rendszert ismétlik kicsiben. Bár Bara Ákos minden tervezése külön egység, mégis az autentikus hangulat és a kompakt tér-, és motívumkezelés láttán egyértelmű, hogy az ő kézjegyéről van szó.

Távoli tájakra vezető hangulati elemek

TOM ÉS GEORGE

TG Piccolino a MOM Parkban

Belvárosi nagytestvérehez öltözött a kistestvér, és hogy fivérekről van szó az nem kérdés. Persze a Tom George név is magáért beszél. A Piccolino színes betűi már a budai hegyekből látszanak, a vidám betűk azonban csak a „masni”, az egyébként egységes tónusban tartott maszkulin karakterű helyen.

Az utcafronti főbejáraton belépve rögtön érezzük a tér adottságaihoz is illő névválasztást. Egy izgalmas, zezugos, ám jellemzően pici helyre érkezünk. Szemünk az étterem feltérképezésekor megannyi kiszögellésben fenakad. Szemben a bárpult, mögötte látvány-

Fények és színek játéka kint

A Piccolino néhány motívumot örökölt belvárosi nagytestvéretől

konyhával. A bejárat oldalán a hatalmas üvegfalak előtti zugokban bárshékes asztalok. Jobbra egy nyerstégla-fal kikerülhetetlen hasábjára adja meg a léptéket és a térszerkesztés elvét. Ennek robusztus tömbjére fajsúlyos válasz a mosdókat rejtő vörösréz, akváriumszerű doboztér. Ez az akváriumszerű érzet, a faszenes sütő páraelszívójára nézve is visszaköszön illetve mindkét – utcai, és a közvetlenül a bevásárlóközpontból nyíló – hatalmas üvegfalakon át vezető bejárata is ezt az érzést adja. Nemes anyaghasználat jellemzi az étterem markáns tereit. A természetes földszínek uralkodnak a kiegészítőekben is, fém-, fa- és bőrbútorok dominálnak, az ipusztériális jelleget a világítótestek erősítik. A július derekán nyitott helyhez egy műfüvel lakályossá tett terasz is tartozott. A hely a környék fehér-gallérosai körében nem csak ebéd-, vacsora időben is nagy népszerűségnek örvend, amelyet mit sem bizonyít jobban, hogy vasárnap esti ottjártunkkor tele volt.

Formák és anyagok párbeszéde bent

Nagyvonalú, mégis otthonos miliő

